

عنوان مقاله:

بازخوانی ترجمه ماده «قطط»، براساس تبیین تمایز آن با ماده «یاس» با تمرکز بر داده‌های نوین معناشناختی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 17، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده‌گان:

امیرحسین حسین‌زاده ابوری - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشکده الهیات، معارف اسلامی و ارشاد، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران.

محمد حسین اخوان طبسی - دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

قرآن کریم منبع اصلی دین اسلام است و به همین سبب عموم مسلمانان از دیرباز در تکاپوی فهم آن بوده‌اند. نکته مهم اینجاست که مسلمانان غیر عرب زبان، به جهت مانع زبانی که داشتند مجبور به استفاده از ترجمه‌های قرآن کریم بودند. مسئله اینجاست که امر ترجمه در برخی موارد امکان انتقال تمامی مفهوم به زبان مقصد را ندارد. از این رو عموم ترجمه‌های قرآن کریم با برخی نارسانی‌ها مواجه هستند. یکی از موضوعاتی که در قرآن کریم بدان اشاره شده، نامیدی است. در قرآن کریم دو ماده & قطب& laquo;& ياس» و & قطب& laquo;& ياس»؛ برای اشاره به این موضوع استفاده شده است. که طبعاً براساس اصل حکمت الهی و اصل زبانشناختی اقتصاد زبانی، تمایزاتی باهم دارند حال آنکه در ترجمه‌های فارسی ذیل این دو واژه از معادل & قطب& laquo;& نامید شدن»؛ استفاده شده است. در این پژوهش برآئیم تا از طریق مطالعات کتابخانه و استفاده از روش‌های معناشناختی به این پرسش پاسخ دهیم که تمایز معنایی میان دو واژه & قطب& laquo;& ياس»؛ چیست و چه معادل جدیدی می‌توان برای آنها پیشنهاد نمود؟ لازم به ذکر است که علی رغم اهمیت والا این پرسش تاکنون چنین پژوهشی انجام نشده است. از نتایج پژوهش حاضر نیز می‌توان به پیشنهاد ترجمه & سرخوردگی-پشت کردن»&؛ برای ماده قطب و اختصاص معادل & قطب& laquo;& نامید شدن»؛ به ماده ياس اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، نامیدی، ياس، قطب، معناشناختی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955734>

